Poznań, dnia 15 września 1947 r.

POZNAŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 25

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

258

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 30 lipca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji oraz Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie przekazania oddziałów miejscowego przemysłu spożywczego i oddziałów handlu w wydziałach aprowizacji i handlu urzędów wojewódzkich oraz grup spraw miejscowego przemysłu spożywczego i handlu w starostwach na obszarze województw: wrocławskiego, szczecińskiego, olsztyńskiego i ekspozytury urzędu wojewódzkiego poznańskiego w Gorzowie Wlkp. — Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

W związku z przekazaniem Ministerstwu Przemysłu i Handlu zadań administracji państwowej na odcinku miejscowego przemysłu spożywczego i handlu — zgodnie z dekretem z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 130) — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Oddziały miejscowego przemysłu spożywczego i oddziały handlu, wydziałów aprowizacji i handlu w urzędach wojewódzkich, oraz grupy spraw miejscowego przemysłu spożywczego i handlu referatów aprowizacji i handlu w starostwach, tudzież grupy spraw dotyczące obrotu ziemiopłodami i produktami zwierzęcymi w tych oddziałach i referatach na obszarze województw: wrocławskiego, szczecińskiego, olsztyńskiego i ekspozytury urzędu wojewódzkiego poznańskiego w Gorzowie Wlkp., przekazuje się w dotychczasowej formie organizacyjnej, wydziałom przemysłowym w urzędach wojewódzkich oraz referatom przemysłowym w starostwach na obszarze tychże województw.

§ 2.

Przekazanie akt winno nastąpić protokolarnie, przyczym protokoły zdawczo-odbiorcze winny obejmować wykaz spraw niezałatwionych, ułożonych przedmiotowo i chronologicznie. Protokoły zdawczo-odbiorcze w urzędach wojewódzkich winny być podpisane przez naczelnika wydziału aprowizacji i handlu, kierowników oddziałów miejscowego przemysłu spożywczego i oddziałów handlu oraz naczelnika wydziału przemysłowego; w starostwach — przez kierownika referatu aprowizacji i handlu oraz kierownika referatu przemysłowego.

Protokoły zdawczo-odbiorcze oddziałów miejscowego przemysłu spożywczego i oddziałów handlu wydziałów aprowizacji i handlu w urzędach wojewódzkich winny być nadesłane w 3 egzemplarzach do Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

§ 3.

Wydziały przemysłowe urzędów wojewódzkich wprowadzą w życie organizacje, przewidziane okólnikiem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 czerwca 1947 r. Nr 18 oraz przejmą sprawy, o jakich mowa w § 2, w trybie, określonym pismem okólnym tegoż Ministra L. dz. N-Og-IB-2203, załączonym do powyższego okólnika.

§ 4.

Pracownicy, dotychczas zatrudnieni w oddziałach miejscowego przemysłu spożywczego oraz oddziałach handlu urzędów wojewódzkich: wrocławskiego, szczecińskiego, olsztyńskiego oraz ekspozytury urzędu wojewódzkiego poznańskiego w Gorzowie Wlkp. — przechodzą do wydziałów przemysłu i handlu tychże urzędów wojewódzkich.

Pracownicy, załatwiający sprawy miejscowego przemysłu spożywczego w powiatowych referatach aprowizacji i handlu na obszarze województw: wrocławskiego, szczecińskiego, olsztyńskiego i ekspozytury urzędu wojewódzkiego poznańskiego w Gorzowie Wlkp. — przechodzą do referatów przemysłowo-handlowych w tychże starostwach.

Przejęcie przez wydziały, względnie referaty przemysłu i handlu, pracowników winno nastąpić przez sporządzenie wykazów pracowników, zatrudnionych w przekazanych jednostkach. Wykazy te winny być załączone do protokołów zdawczo-odbiorczych.

Do czasu uregulowania spraw budżetowych pracownicy ci pozostają na budżecie Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

§ 5.

W zakresie akcji likwidacji należności, przypadające Skarbowi Państwa od prywatnych przedsiębiorstw handlowych za przejęte urządzenia sklepowe i towary poniemieckie, do czasu jej zakończenia, personel bezpośrednio zatrudniony w tej akcji, a przekazany Ministerstwu Przemysłu i Handlu, wykonuje zarządzenia i instrukcje, wydane w tej mierze przez Ministerstwo Ziem Odzyskanych.

Minister Ziem Odzyskanych:
Za (—) W. Czajkowski.

Minister Aprowizacji:
(—) W. Lechowicz.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) E. Szyr.

259

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 13 września 1947 r.

o obowiązku badania weterynaryjnego świń przy załadowaniu i wyładowaniu na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych oraz wyznaczonych specjalnie na ten cel punktach ładunkowo-wyładowczych.

Na podstawie art. 108 ust. 1, lit. a) rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) oraz art. 17 i 112 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 245) i przepisów § 9 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 408), zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 (Dz. U. R. P. Nr 116, poz. 964), tudzież na zasadzie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 o taryfie opłat za badanie zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 409), zmienionego zarządzeniem z dnia 8 sierpnia 1945 Nr Wet. 237/2 oraz z dnia 22 maja 1947 Nr Wet. 3-I-9/9 zgodnie z reskryptem tegoż Ministerstwa z dnia 6 września 1947 Nr Wet. 3-IV-3/15 zarządzam, co następuje:

§ 1.

Świnie, przewożone kolejami, statkami, samochodami lub innymi środkami lokomocji podlegają tak przy załadowaniu, jak i przy wyładowaniu na wszystkich stacjach kolejowych, przystaniach wodnych oraz wyznaczonych specjalnie na ten cel punktach ładunkowo-wyładowawczych na całym obszarze województwa poznańskiego (łącznie z Ziemią Lubuską) badaniu przez właściwych powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub przez lekarzy weterynaryjnych przeze mnie do tej czynności upoważnionych. Nie dotyczy to świń wyładowywanych na terenie Rzeźni Publicznych z przeznaczeniem ich na bezpośredni ubój, gdzie organem urzędowego badania jest lekarz weterynaryjny, jak również nie dotyczy to świń przywożonych na targowiska i miejsca spędu, gdzie nadzór weterynaryjny pełnią lekarze wet.

§ 2.

Powiatowy lub inny upoważniony przeze mnie do tej czynności lekarz weterynaryjny winien:

a) przy załadowaniu o wyniku badania wystawić świadectwo zdrowia wg przepisanego wzoru na każdy wagon, oddział statku lub inny środek lokomocji i dołączyć przynależne świadectwa miejsca pochodzenia, podając na świadectwie zdrowia ich ilość, datę załadowania, numer wagonu, oddziału statku lub samochodu oraz liczbę dziennika badania. Co do opisu zwierząt odnośny lekarz weterynaryjny może powołać się na załączone świadectwa miejsca pochodzenia, które to świadectwa winien również zaopatrzyć swoim podpisem, umieszczając równocześnie nazwę odnośnej stacji kolejowej oraz datę badania;

b) przy wyładowaniu zanotować wynik badania na odwrotnej stronie świadectwa miejsca pochodzenia zwierzęcia sprawdzając, czy przy załadowaniu wypełniono warunki pod a).

§ 3.

Świadectwa zdrowia winny być zaopatrzone w podpis i odcisk pieczęci urzędowej powiatowego lekarza weterynarii, lub podpis i odcisk pieczęci lekarza wet. przeze mnie upoważnionego. Świadectwa zdrowia, przeznaczone do obrotu krajowego, nie mogą służyć do przesyłek zwierząt, przeznaczonych do wywozu za granicę Państwa i odwrotnie.

§ 4.

O zamierzonym załadowaniu względnie wyładowaniu świń winien posiadacz zawiadomić właściwego powiatowego, wzgl. innego upoważnionego lekarza weterynaryjnego najpóźniej na 12 godzin przed załadowaniem względnie wyładowaniem.

§ 5.

Opłaty za badanie łącznie z wystawieniem świadectwa zdrowia, wykonane w miejscowości, w której państwowy (upoważniony) lekarz wet. ma miejsce służbowe, lub w odległości nie większej od 2 km od miejsca służbowego wynoszą:

1. od świni . . . . . 25,— zł
2. od prosięcia . . . 15,— zł

Bez względu na ilość badanych zwierząt opłata nie może wynosić mniej niż 300,— zł.

§ 6.

Jeżeli ilość zwierząt badanych równocześnie i należących do jednego przedsiębiorcy — wzgl. posiadacza — przekracza:

a) 20 sztuk — to opłata za badanie każdej sztuki ponad 20 wynosi połowę opłat, ustalonych w punktach 1 i 2 — § 5;

b) 50 sztuk — to opłata za badanie każdej sztuki ponad 50 wynosi 1/3 opłat, ustalonych w punktach 1 i 2 — § 5.

§ 7.

Zamiast opłat ustalonych w §§ 5 i 6 na żądanie państwowego (upoważnionego) lekarza weterynarii, przedsiębiorca względnie posiadacz zwierząt obowiązany jest uiścić opłatę w sumie równej dietom, jakie by państwowemu lekarzowi weterynarii służyły wg przepisów o należnościach za podróże służbowe.

§ 8.

Za badanie w miejscu odległym ponad 2 km od miejsca służbowego państwowego (upoważnionego) lekarza weterynarii, przedsiębiorca względnie posiadacz zwierząt oprócz opłat ustalonych w §§ 5 i 6, ponosi również koszty przejazdu, jakie by służyły państwowemu lekarzowi weterynarii wg przepisów o należnościach za podróże służbowe.

§ 9.

Osoby obowiązane do uiszczenia należności powyższych wpłacają je wprost państwowym (upoważnionym) lekarzom weterynaryjnym, którzy czynności te wykonywują, za pokwitowaniem w formie ustalonej w wyżej wspomnianym rozporządzeniu o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych.

Należności te stanowią wynagrodzenie państwowych (upoważnionych) lekarzy weterynarii za wykonywanie czynności badania, łącznie z wystawieniem świadectwa zdrowia.

§ 10.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień art. 98 wyżej wspomnianego rozporządzenia Prezydenta R. P. w trybie administracyjnym przy zastosowaniu dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karą aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 10.000,— zł, albo jedną z tych kar.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje na terenie całego województwa aż do odwołania, tym samym traci swoją moc rozporządzenie moje z dnia 10 października 1946 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 10 października 1946 r. Nr 23, poz. 264, o obowiązku badania weterynaryjnego świń przy wyładowaniu na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych oraz wyznaczonych specjalnie na ten cel punktach wyładunkowych.

Wojewoda:
w z.: (—) Mgr Radzicki,
Wicewojewoda.

260
ZARZĄDZENIE
WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 5 lipca 1947 r.

dot. mnożnika opłat w państwowych lecznicach weterynaryjnych.

Zgodnie z punktem 6 statutu opłat za wykonywane czynności lekarsko-weterynaryjne w państwowych szpitalach (lecznicach) dla zwierząt, wydanego przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 2 czerwca 1947 r. Nr Wet. 4-I-7/4 komisja w składzie przedstawicieli:

Urzędu Wojewódzkiego, Wojewódzkiej Rady Narodowej, Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz Wojewódzkiego Związku Samopomocy Chłopskiej — na zebraniu w dniu 1 lipca 1947 r. ustaliła do wyżej wymienionego statutu mnożnika opłat w wysokości 40 (czterdzieści) złotych dla powiatów w dawnych granicach oraz 30 (trzydzieści) złotych dla powiatów nowo przyłączonych do Województwa Poznańskiego (Ziemia Lubuska).

Mnożnik powyższy wchodzi w życie z chwilą jego ogłoszenia. Równocześnie prosi się odnośne Wydziały Powiatowe, które przejęły lecznice wet. na terenie swoich powiatów, o stosowanie również statutu opłat wydanego przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w dniu 2 czerwca 1947 r. przy zastosowaniu wyżej wymienionego mnożnika.

W związku z powyższym na zasadzie pkt. 4 instrukcji Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15. 12. 1945 r. Nr Wet. W 356/3 (tut. okólnik Nr 5 z dnia 16. 1. 1946, l. dz. 16/46 RW 82/b) dla powiatów, w których lecznicę (przychodnie) dla zwierząt nie zostały jeszcze uruchomione, wysokość opłat za wykonanie czynności lekarsko-weterynaryjne wyszczególnione w statucie opłat wydanym przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 2 czerwca 1947 r. ustalam mnożnik 40 złotych dla powiatów w dawnych granicach województwa poznańskiego, a 30 złotych dla powiatów Ziemi Lubuskiej.

W myśl reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 2. 1946 r. Nr. Wet. 4-III-4/2 w powiatach, w których nie są uruchomione lecznice wzgl. przychodnie zwierząt, lekarzowi wet. wykonującemu czynności w ośrodkach hodowlanych państwowych nie wolno pobierać całej opłaty, przewidzianej w odnośnej taryfie, lecz tylko taką jej część, jaka przysługiwałaby mu po potrąceniu należności lecznicy.

Po uruchomieniu zaś lecznicy w odnośnym powiecie należy pobierać pełną wyż. ustaloną opłatę.

W wypadku jeśli lekarz wet. posługuje się własnymi instrumentami wolno mu do wyna-

grodzenia za czynności doliczyć 10% brutto za koszty armortyzacji własnych instrumentów.

Wojewoda:
w z.:
(—) Mgr Grosicki,
Wicewojewoda.

*

STATUT OPŁAT

za wykonywane czynności lekarsko-weterynaryjne w państwowych szpitalach (lecznicach) dla zwierząt.

Postanowienia ogólne:

1. Taryfa opłat wyszczególniona poniżej obowiązuje w normalnych godzinach przyjęć t. j. w dni powszednie od godz. 8—14-tej.
2. Taryfa opłat w niedziele i święta jest o 50% wyższa od taryfy godzin normalnych dni powszednich.
3. W szpitalach dla zwierząt, gdzie zachodzi potrzeba dyżurów w godzinach pozaurzędowych, obowiązuje w tychże godzinach taryfa opłat dla niedziel i świąt.
4. Koszty zużytych lekarstw, surowic i szczepionek, środków rozpoznawczych, opatrunkowych itp. pokrywa właściciel zwierzęcia osobno.
5. Przy wyjazdach koleją lub innymi środkami lokomocji do podanych poniżej opłat dolicza się rzeczywiste koszty podróży.
6. Opłaty za wykonywane czynności lekarsko-weterynaryjne określone w taryfie opłat w punktach oblicza się przy zastosowaniu mnożnika, którego wysokość ustala Urząd Wojewódzki w porozumieniu z Przedstawicielem Wojewódzkiej Rady Narodowej, Izby Lekarskiej oraz Wojewódzkiego Związku Samopomocy Chłopskiej.

Taryfa opłat:

		punkty
1.	Porada bez badania zwierzęcia (ustna, listowna, telefoniczna) . .	3
2.	Przyjęcie zwierzęcia w lecznicy (zbadanie zwierzęcia bez eksploracji rektalnej) i przepisanie lekarstwa	6
3.	Injekcja podskórna, domięśniowa	1
4.	Injekcja podskórna u drobiu . .	1
5.	Injekcja podskórna u drobiu masowa	0,25
6.	Injekcja dożylna, wśródtchawiczna	2
7.	Infuzja do wymienia	3
8.	Infuzja do macicy, odbytnicy i dożylna	5
9.	Upust krwi	3
10.	Kurtyzowanie ogona psa, kota . .	5
11.	Kurtyzowanie ogona konia . . .	10
12.	Obcięcie uszu u psa	15
13.	Przypalanie	10
14.	Trokarowanie	5
15.	Raszplowanie zębów	10
16.	Ekstrakcja zęba: bez położenia zwierzęcia	10
17.	Przycięcie zęba	4
18.	Dłutowanie zęba	20
19.	Użycie sondy w celu aplikacji leku	2
20.	Przepłukiwanie żołądka	5
21.	Operacyjne usunięcie obcego ciała z przełyku	25
22.	Tracheotomia	10
23.	Operacja dychawicy świszczącej .	50
24.	Trepanacja czaski	20
25.	Operacja oczu ze znieczuleniem	10
26.	Operacja powiek wywiniętych, podwiniętych, wycięcie migotki .	20
27.	Operacja modzeli biodrowych . .	20
28.	Operacja modzeli łokciowych . .	20
29.	Operacja bezkrwawa lub krwawa przepukliny pępkowej, pachwinowej u dużych zwierząt	20—50
30.	Operacja bezkrwawa lub krwawa przepukliny pępkowej, pachwinowej u małych zwierząt	10—30
31.	Operacja kłębu	10—50
32.	Neureotomia	20
33.	Tenotomia	30
34.	Przecięcie ropnia	5
35.	Przecięcie krwiaka	5
36.	Zeszycie rany małej łącznie z materiałem do szycia	4
37.	Zeszycie rany dużej, skomplikowanej	10—30
38.	Opatrunek zwykły	2
39.	„ gipsowy lub usztywniający	4—10
	Uwaga: Opłaty za opatrunki wchodzące w zakres większych operacji pobiera się.	
40.	Pomoc przy porodzie u dużego zwierzęcia:	
	poród lekki	25
	„ ciężki	50
	„ z embriotomią	50—100
	„ z cięciem cesarskim . . .	100
41.	Pomoc przy porodzie u małych zwierząt	10—20
42.	Repozycja macicy oraz zabiegi przy skręcie macicy	20—40
43.	Repozycja pochwy	5
44.	Amputacja macicy lub wymienia .	30—40
45.	„ pochwy	10
46.	„ prącia	50
47.	„ racic	30
48.	Odklejenie łożyska	20
49.	Leczenie niedowładu poporodowego	15
50.	Uśpienie zwierzęcia do operacji .	5
51.	Kładzenie zwierzęcia	5
52.	Trzebienie ogiera wraz z kładzeniem	30
53.	Trzebienie wnętrza	50—100
54.	Trzebienie buhaja do 3 miesięcy bezkrwawo lub krwawo . . .	5—10

		punkty
55.	Trzebienie buhaja powyżej 3 miesięcy (krwawo)	10—20
56.	Trzebienie knura do 3 miesięcy	3
57.	„ knura od 3—6 mies.	5
58.	„ knura powyżej 6 mies.	10—20
59.	Trzebienie tryków, capów	4
60.	„ psów i kotów	10
61.	„ królików i kogutów	1
62.	„ klaczy	30—40
63.	„ krów	30—40
64.	„ macior	20
65.	Śrutowanie maciorek	4
66.	Operacja przetoki sznura nasiennego	30—40
67.	Operacja kamicy moczowej	25
68.	Wyłuszczenie chrząstki kopytowej: operacja raka kopyta	20—40
	„ kopyta po ochwacie	20—40
69.	Zabiegi przy niepłodności krów: Operacja jajnika	5—10
	zabiegi maciczne	5—10
70.	Badanie w kierunku wad zwrotnych z wyjątkiem nosacizny	15
71.	Badanie w kierunku nosacizny jako wady zwrotnej	5
72.	Badanie zwierzęcia przed kupnem	25
73.	„ „ po kupnie	10
74.	Badanie zewnętrzne i wewnętrzne w kierunku ciąży	10
75.	Badanie mikroskopowe parazytologiczne	6
76.	Badanie mikroskopowe hematologiczne na ilość czerwonych i białych ciałek krwi	10
77.	Badanie mikroskopowe hematologiczne wraz z obrazem cytologicznym	15
78.	Badanie moczu lub kału	6
79.	Sekcja dużego zwierzęcia wraz z zaświadczeniem	25
80.	Sekcja małego zwierzęcia wraz z zaświadczeniem	10
81.	Zaświadczenie zwykłe	5
82.	„ z uzasadnionem orzeczeniem	10
83.	„ ze szczegółowem uzasadnieniem naukowem	20
84.	Za strzyżenie małego zwierzęcia	3
	„ „ średniego „	6
	„ „ dużego „	15
85.	Za pierwszy dzień nadzoru nad zwierzęciem pozostawionym w lecznicy lub przychodni od 2 dnia do 7 dni po	3
	ponad 7 dni po	1
86.	Taryfa dla kuźni przy szpitalach i lecznicach:	
	a) za przekucie zwykłe bez materiału	4
	b) za przekucie ortopedyczne	5—10
	materiał opłaca posiadacz zwierzęcia osobno.	

	Taryfa opłat za leczenie wykonywane poza lecznicą i przy wyjazdach.	punkty
87.	Wizyta w miejscu zamieszkania lekarza wet.	10
88.	Za stratę czasu przy wyjazdach za każde rozpoczęte pół godziny	3
89.	Zabiegi niewymienione w statucie opłat oblicza się jak zabiegi podobne:	

opłat oblicza się jak zabiegi podobne:

Objaśnienia:

np. leczenie morzyska wylicza się:

punkt 2-gi	6
„ 3-ci	1
„ 8-my	5
„ 19-ty	2
„ 20-ty	5
„ 25-ty	10
Razem	29

np. Obliczanie nadzoru nad zwierzęciem pozostawionym w lecznicy na przeciąg 10 dni:

1-szy dzień	10
2— 7 „	18
8—10 „	3
Razem	31

V. Minister:
(—) Tkaczew.

261

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 9 września 1947 r.

w sprawie cennika opłat lekarskich.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 roku o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 712) i po zasięgnięciu opinii Izby Lekarskiej w Poznaniu **ustalam mnożnik 80-krotny dla cennika należności lekarskich,** ustalonego dla województwa poznańskiego rozporządzeniem Wojewody Poznańskiego z dnia 23 czerwca 1937 r., a ogłoszonego w Nr. 29 Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego poz. 404.

Równocześnie w cenniku z dnia 23 czerwca 1937 r. wprowadza się następujące zmiany:

§ 4.

Za środki lecznicze i opatrunkowe uiszcza chory dodatkowe opłaty w wysokości kosztów rzeczywistych za materiał zużyty do badań chemicznych, bakteriologicznych, histopatologicznych, rentgenowskich itp.

§ 6.

Profesorom Uniwersytetu przysługuje prawo pobierania za czynności wymienione w cen-

niku opłat z dnia 23 czerwca 1937 r. honorariów podwyższonych o 100%, docentom i specjalistom o 50%.

§ 7.

Instytucje rządowe, samorządowe, Ubezpieczeń Społecznych i dobroczynne kierując chorego do lekarza, mają prawo potrącać 50% od norm podstawowych podanych w cenniku.

§ 10.

a) wizyta u chorego . . . . . . 5,— zł
b) wizyta u chorego w niedziele i święta . . . . 8,— „
c) wizyta u chorego w czasie od godz 20 do 8 . . . . 10,— „

Jeżeli leczy się równocześnie kilka osób w tym samym mieszkaniu, obniża się opłatę za odwiedziny drugiej i dalszych osób do opłaty za poradę według § 9 lit. a.

§ 12.

Przy wyjeździe do chorego dolicza się czas dojazdu za każde rozpoczęte pół godziny:

a) w dzień . . . 3,— złote
b) w nocy . . . 6,— złotych.

Przy odległościach dalszych niż jeden kilometr od mieszkania chorego, chory dostarcza lokomocji.

W innym wypadku poza tym należy się zwrot kosztów przejazdu koleją (bilet II kl.) wzgl. samochodem według taryfy miejscowej.

§ 14.

a) wystawienie krótkiego poświadczenia lekarskiego wraz ze zbadaniem . . . . 5,— zł
b) wystawienie poświadczenia z opisem objawów chorobowych i rozpoznaniem choroby . . . . . 10,— „
c) wystawienie świadectwa z opisem objawów chorobowych, rozpoznaniem, obszernym orzeczeniem i uzasadnieniem . . . . 25,— „
d) oględziny sądowo-lekarskie z orzeczeniem . . . . 15,— „
e) sekcja zwłok ze szczegółowym orzeczeniem . . . . 35,— „
f) udział biegłego w posiedzeniach Sądu za każde pół godziny . . 5,— „

Nowy cennik obowiązuje z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim. Z tą chwilą traci moc wydane obwieszczenie z dnia 25 lipca 1946 r. w sprawie cennika opłat lekarskich (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 16, poz. 130).

Wojewoda:
w z.
(—) Mgr Radzicki Józef,
Wicewojewoda.

262

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. POZNAŃSKIEGO

z dnia 20 lipca 1947 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w maj. Jeziorki i Piekary, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 9. 1. 1928 (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936, jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 Nr Wet. 2-III-1/5 zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda gospodarska majętności Jeziorki, gm. Stęszew i majętność Piekary. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody wsi Jeziorki i wsi Piekary.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich

części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczenia ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą p.-różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony, do którego włączam wszystkie zagrody gromady Skrzynki, Tomice, Tomiczki, Bybojecko, Słupia i Piekary.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenie świń, puszczanie ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwisko;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świn hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Pawłowski.

263

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. KONIŃSKIEGO

z dnia 12 sierpnia 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w następujących miejscowościach tut. powiatu: Stanisławowie, Lichnowie, Patrzykowie, Malińcu, Kopydłówku, Radolinie, Golinie, Koszutach, Ciążeniu, Słupcy, Koninie i Sławsku, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dn. 22. 8. 27 r. o walczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) oraz przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 20. 6. 36 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 25. 3. 47 r. Nr Wet. 2. III-1/5 zarządzam, co następuje:

I. Zagrody zapowietrzone:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną stanowią zagrody:
Ob.Ob. 1. Bąkowskiego Stanisława w Stanisławowie,
2. Zywerta Józefa w Patrzykowie,
3. Jaworskiego Kazimierza w Lichnowie,
4. Majątek Maliniec,
5. Majątek Kopydłówek,
6. Kaźmierczaka Leona w Golinie,
7. Perlińskiego Edmunda „
8. Dryjera Mieczysława „
9. 4 pierwsze od strony Goliny zagrody w Radolinie,
10. Mierzejewskiego Wacława w Koszutach,
11. Paprzyckiego Tadeusza w Słupcy,
12. Karpińskiego Wacława „
13. Prackiego Józefa w Koninie,
14. Majątek Ciążeń.

W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręgi zapowietrzone pomorem świń, obejmujące wszystkie zagrody następujących miejscowości: Stanisławów, Lichnowa, Patrzyków, Maliniec, Kopydłówek, Radolina, Golina, Koszuty, Ciążeń, Słupca Konin i Sławsk.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich

części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą p.-różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, który obejmuje pozostałe miejscowości powiatu.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenie świń, puszczanie ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;

3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świn hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) L. Rutecki.

264

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. POZNAŃSKIEGO

z dnia 27 sierpnia 1947 r.

w sprawie taryfy maksymalnej na przewóz osób i towarów furmankami i samochodami na terenie powiatu poznańskiego.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia z dnia 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. 3. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) z uwzględnieniem zmian w ustawie z dnia 8. 8. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) zarządzam po wysłuchaniu opinii Zarządów Miejskich i Gminnych pow. poznańskiego oraz Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, co następuje:

§ 1.

Za zarobkowy przewóz osób i towarów furmankami i samochodami na terenie powiatu poznańskiego przedsiębiorcy przewozowi mogą pobierać opłaty według postanowień niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Opłaty wynoszą:

przewóz towarów końmi	zł
a) zaprzęg jednokonny za 1 godz. pracy	90,—
b) zaprzęg dwukonny za 1 godz. pracy	150,—
c) zaprzęg jednokonny za 8 godz. pracy	650,—
d) zaprzęg dwukonny za 8 godz. pracy	1000,—

Każdą rozpoczętą godzinę liczy się jako pełną godzinę. Czas trwania przewozu liczy się od stajni do stajni.

Stawki obejmują w sobie zarobek furmana, konserwację wozu i utrzymanie koni.

§ 3.

Przewóz osób furmankami:

a) za przejazd dorożką jednokonną za 1 km bez względu na ilość osób i rodzaj drogi . . . . 30,— zł
b) za przejazd dorożką dwukonną za 1 km bez względu na ilość osób i rodzaj drogi . . . . 50,— zł
c) bagaż do 25 kg wolny od opłaty,
bagaż powyżej 25 do 50 kg . . . 40,— zł
bagaż od 50 do 100 kg . . . . 60,— zł
bagaż każde dalsze 50 kg . . . 30,— zł

Postój:

a) pierwsza godzina wolna,
b) za każdą dalszą godzinę . . . . 30,— zł
c) jeżeli postój trwa więcej niż 5 godzin wg umowy.

Każdą rozpoczętą godzinę liczy się za pełną.

Przewóz towarów i osób w porze nocnej podwyższa się taryfa o 20%.

Za porę nocną w okresie letnim liczy się od 1. 4. do 31. 10. czas od godz. 22-giej do 6-tej. W porze zimowej t. j. od 1. 11. do 31. 3. czas od godz. 22-giej do 7-mej.

§ 4.

Przewóz towarów samochodem:

od 1 tony za 1 km	15,— zł
od 2 ton za 1 km	30,— zł
od 3 ton za 1 km	40,— zł
od 4 ton za 1 km	50,— zł
od 5 ton za 1 km	60,— zł

§ 5.

Przewóz osób samochodem:

a) Za przejazd doróżką samochodową 1 km bez względu na ilość osób i rodzaj drogi . . . . 30,— zł

Właściciel dorożki samochodowej uprawniony jest do pobierania tej samej ceny za powrót dorożki samochodowej do miejsca wyjazdu (postoju).

b) za przewóz bagażu ponad 10 kg do 50 kg . . . . 20,— zł

Za przewóz towarów końmi lub samochodem oraz przewóz osób dla instytucji społecznych obowiązuje 20% zniżki.

§ 7.

Winni przekroczenia powyższej taryfy będą karani na podstawie postanowień karnych Działu VII prawa przemysłowego.

§ 8.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 9.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej taryfy poprzednio wydane w tej samej materii.

Starosta:
(—) W. Pawłowski.

265

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 9 czerwca 1947 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej na przewóz osób i towarów.

Na podstawie art.art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) o prawie przymusowym — po wysłuchaniu opinii Powiatowej Rady Narodowej i Izby Przemysłowo-Handlowej ustalam dla powiatu międzychodzkiego i miasta powiatowego następującą taryfę maksymalną na przewóz osób i towarów.

§ 1.

a) Zaprzęg 2-konny na terenie całego powiatu z wyłączeniem miasta powiatowego Międzychodu przy 8 godzinnej pracy . . . . 900,— zł
dla miasta powiatowego Międzychodu 900,— zł plus 10% dodatku;
b) Zaprzęg 1-konny na terenie całego powiatu z wyłączeniem miasta powiatowego Międzychodu przy 8 godz. pracy . . . . 560,— zł
dla miasta powiatowego Międzychodu 560,— zł plus 10% dodatku;
c) Zaprzęg 2-konny na terenie całego powiatu z wyłączeniem miasta powiatowego Międzychodu za 1 godz. 110,— zł
dla miasta powiatowego Międzychodu 110,— zł plus 10% dodatku.
d) Zaprzęg 1-konny na terenie całego powiatu z wyłączeniem miasta powiatowego Międzychodu za 1 godz. 80,— zł
dla miasta powiatowego Międzychodu 80,— zł plus 10% dodatku.

§ 2.

Taryfa drobnicowa towarowa:

Bierze się pod uwagę tylko wagę i przewóz drobnych towarów od i do stacji kolejowej:

do 50 kg wagi	30,— zł
od 51 kg do 100 kg	50,— zł
od 101 kg do 200 kg	90,— zł
od 201 kg do 300 kg	150,— zł
od 301 kg do 500 kg	190,— zł
od 501 kg do 750 kg	250,— zł
od 751 kg do 1000 kg	310,— zł

Opłaty dodatkowe: zależnie od rozmiarów przedmiotów lub miejsca złożenia (jak III lub IV piętro) dolicza się do taryfy maksymalnej od 5 do 20 złotych.

§ 3.

Za przewóz 1 tony poniżej 15 ton ogółem przy wyładowaniu i załadowaniu ze stacji do magazynów względnie odwrotnie 200,— zł.

§ 4.

Zwózka i wyładowanie 1 wagonu minimum 15 ton na terenie miast Międzychodu i Sierakowa od 2 000,— do 2 500,— zł.

§ 5.

Przewożenie towarów na terenie miast Międzychodu i Sierakowa w mniejszych ilościach 20,— zł; od 1 000 kg przy minimum 15 tonach 2 000,— zł.

§ 6.

Taksówka osobowa:

Za przewiezienie taksówką osobową:

1. na trasie do 100 km od 1 km do 2 osób . . . . 17,— zł
za każdą dalszą osobę 10% dodatku;
2. na trasie ponad 100 km od 1. km — do 2 osób . . . . 14,— zł
za każdą dalszą osobę 10% dodatku;
3. przewóz osób w nocy — licząc od godz. 20-tej do 6-tej rana od 1 km — do 2 osób . . . . 20,— zł
za każdę dalszą osobę 10% dodatku.

§ 7.

Postój samochodów osobowych:

Ustalam następujące opłaty:

a) do 30 minut postoju — wolny od opłaty;
b) ponad 30 minut postoju do jednej godziny . . . . 50,— zł
c) za każdą dalszą godzinę postoju . 100,— zł
d) za postój nocny dolicza się 100% dodatku.

§ 8.

Jednorazowy przejazd samochodem osobowym na terenie miasta Międzychodu 100,— zł.

§ 9.

Przewóz osób pojazdem konnym 20,— zł od 1 km bez względu na ilość osób.

§ 10.

Za przewóz towarów od 1 km 1 tony . . . . 12,— zł
(powrotną drogę liczy się jako przewóz towarów.)

§ 11.

Taryfa powyższa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) Górniak.

266

ZARZĄDZENIE
STAROSTY POWIAT. GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 1 sierpnia 1947 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej na przewóz osób i towarów.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. 3. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) po wysłuchaniu opinii Izby Przemysłowo - Handlowej w Poznaniu i Prezydium Pow. Rady Narodowej w Gnieźnie ustalono dla powiatu gnieźnieńskiego następującą taryfę maksymalną za przewóz osób i towarów:

I.

a) Zaprzęg 2 konny na terenie całego powiatu przy 8 godz. pracy . . . 800,— zł
przy mniej jak 8 godzin za każdą godzinę . . . . 130,— zł

b) Zaprzęg 1 konny na terenie całego powiatu przy 8 godzin pracy . . . 600,— zł
przy mniej jak 8 godzin za każdą godzinę . . . . 100,— zł

II.

Taryfa drobnicowa towarowa:

Bierze się pod uwagę tylko wagę i przewóz drobnych towarów od i do stacji:

Za 50 kg wagi w opakowaniu . .	25,— zł
od 51 do 100 kg w opakowaniu . .	40,— zł
od 101 do 200 kg w opakowaniu .	70,— zł
od 201 do 300 kg w opakowaniu .	120,— zł
od 301 do 500 kg w opakowaniu .	160,— zł
od 501 do 750 kg w opakowaniu .	200,— zł
od 751 do 1000 kg w opakowaniu .	280,— zł

bez opakowania dolicza się 10% więcej.

Opłaty dodatkowe zależnie od rozmiarów przedmiotów lub miejsca złożenia (jak I lub IV piętro) dolicza się do taryfy zasadniczej od 5—30,— zł.

III.

Za przewóz 1 tony poniżej 15 ton ogółem przy załadowaniu i wyładowaniu towaru z stacji do magazynów wzgl. odwrotnie 200,— zł.

IV.

Zwózka i wyładowanie 1 wagonu minimum 15 ton na terenie stacji kol. od 2000—2500,— zł.

V.

Przewózka towarów na terenie stacji kol. i miasteczek w powiecie, w mniejszych ilościach od 100 kg 20,— zł, przy minimum 15 tonach 2000,— zł.

VI.

Transporty specjalne:

a) Przeprowadzki meblowe łącznie tragaży za i wyładowanie do wysokości 2 pięter 500,— zł za godzinę, za każde dalsze piętro plus 10%.

b) Transporty szaf żelaznych i fortepianów do wysokości 2 pięter 700,— zł za godzinę, za każde dalsze piętro plus 10%.

VII.

Przewóz osób pojazdem konnym:

Od 1 km 20,— zł bez względu na ilość osób — w porze nocnej 25,— zł.

VIII.

Przewóz osób taksówką osobową:

Za przewóz osób na trasie do 100 km od 1 km . . . . 18,— zł
ponad 100 km od 1 km . . . . . 16,— zł
przewóz osób w nocy od godziny 20—6-tej rana od 1 km . . . . . 20,— zł

IX.

Postój:

a) do 30 minut wolny od opłat;
b) do 1 godziny ponad 30 minut 15,— zł;
c) dalsze godziny po 30,— zł za godzinę;
d) do postoju nocnego dolicza się 100%.

X.

Samochody ciężarowe:

a) Za przewóz towarów kontyngentowych od 1 km 1 tony . . . . . 10,— zł

b) za przewóz towarów wolnorynkowych od 1 km 1 tony . . . . . 20,— zł

Taryfa powyższa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z.: mgr Stefan Gabryś,
Wicestarosta.

267

ZARZĄDZENIE
STAROSTY POWIAT. KROTOSZYŃSKIEGO

z dnia 14 sierpnia 1947 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny na terenie gromady Kotlin, pow. jarociński na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R P. Nr. 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 (Dz. U. R P. Nr 27, poz. 245) oraz w myśl §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7,

poz. 45/33), oraz z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego wcielam wszystkie miejscowości gm. Dobrzyca i gm. Ligota.

§ 2.

Na obszarze zagrożonym wszystkie psy dniem i nocą mają być trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczając możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów przeprowadzonych (przenoszonych, przewożonych) przez obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, milicyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby milicyjnej względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzenie (wywożenie) psów i kotów z okręgu zagrożonego bez zezwolenia Starostwa jest wzbronione.

Zakaz ten nie dotyczy psów myśliwskich, milicyjnych i psów inwalidzkich, o ile psy te są wyprowadzane (wynoszone, wywożone) jedynie na chwilowy pobyt poza obręb okręgu zagrożonego wścieklizną, w celu użycia do polowania względnie śledzenia przestępców lub prowadzenia inwalidów.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie zastosowano przepisów § 2 niniejszego rozporządzenia, jak również schwytane przy obławach — będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku pokąsania przez psa względnie kota, należy bezzwłocznie zgłosić w Sołectwie, Zarządzie Gminnym, Post. M. O., Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, przy zastosowaniu dekretu z dn. 16. 11. 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 10.000,— zł albo jedną z tych kar.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
(—) Bonowski.

268

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 6 września 1947 r.

dot. tępienia szczurów.

Na podstawie art. 10 pkt. 3 lit. e ustawy z dnia 21. 2. 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) i § 7 rozporządzenia Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 26. 9. 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) oraz §§ 1, 3 i 4 rozporządzenia porządkowego Wojewody Poznańskiego z dnia 18. 3. 1931 r. w sprawie tępienia szczurów i myszy (Pozn. Dz. Wojew. Nr 16/31, poz. 276)

zarządzam w dniach 25, 26 i 27. 9. 1947 r. odszczurzanie powiatu.

Wobec nasilonego rozpowszechnienia się plagi szczurów, wyrządzających olbrzymie straty materialne i powodujących przenoszenie chorób zakaźnych, do akcji tępienia gryzoni zmuszeni są nie tylko właściciele, dzierżawcy czy administratorzy wszelkich budynków mieszkalnych i gospodarczych, ale i obiekty państwowe, samorządowe, gminne, wojskowe oraz szpitale, magazyny żywnościowe, sklepy spożywcze, hotele, restauracje, piekarnie, masarnie, młyny i inne zakłady przemysłowe.

Obliczenie ilości trutki.

Na każde 100 m² powierzchni zabudowanej i 300 m² niezabudowanej należy zakupić i wyłożyć jedno opakowanie trutki z tym, że piekarnie, rzeźnictwa i restauracje odpowiednią ilość więcej. W gminach wiejskich dla gruntów rolniczych, ogrodnictw i t. d. wyłożyć następujące ilości:

dla gruntów do	2 ha wyłożyć	1 opak. oryg.
" " od	2— 5 "	" 2 " "
" " "	5— 10 "	" 3 " "
" " "	10— 20 "	" 4 " "
" " "	20— 50 "	" 6 " "
" " "	50—100 "	" 10 " "

Aby szczury w okresie tępienia były pozbawione normalnego pożywienia, należy na 3 dni przed odszczurzaniem wywieść wzgl. usunąć wszelkie odpadki i śmieci zanieczyszczające posesje.

Sposób i miejsca wykładania trucizn zawarte są w pouczeniach, znajdujących się przy każdym opakowaniu oryginalnej tubki.

Sołtysi, dotąd praktykowanym sposobem sporządzą listy zakupujących trutki i do dnia 20. 9. 1947 r. listy łącznie z pieniędzmi dostarczą Zarządom Gminnym, które przez upoważnionego przedstawiciela odbiorą trutki w Aptece Miejskiej w Gnieźnie.

Winni nie podporządkowania się do powyższego zarządzenia na podstawie art. 22 na początku wymienionej ustawy zostaną ukarani grzywną do 30.000.— zł, którą w razie niemożności ściągnięcia zastąpi odpowiednia kara aresztu. Ścisłą kontrolę przeprowadzonego odszczurzania wykonają komisje gminne wspólnie z organami Milicji Obywatelskiej.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Mgr Gabryś Stefan,
Wicestarosta.

269

ZARZĄDZENIE
PREZYDENTA STOŁ. MIASTA POZNANIA

z dnia 6 września 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w mieście Poznaniu, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16. 4. 1938 (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 245), przepisów §§ 349—355 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz 1 pkt. 12 do 16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 Nr Wet. 2-III-1/5 zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowią zagrody majętności Kobylepole, f-y Pebeco, Walentego Czajki, Janydy Jana, Płaczka Wiktora z Naramowic oraz Poznańskiej Huty Szkła w Poznaniu—Antoninku.

W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Okręg zapowietrzony tworzą wszystkie zagrody przedmieścia Naramowice i Antoninka.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 6% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd Miejski powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze miasta Poznania dozwolony jest tylko w Rzeźni Miejskiej (Oddział Sanitarny) w Poznaniu, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

Na obszarze powiatu Poznań-Miasto zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń hodowlanych i użytkowych;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczenia ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju, na wozach, koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie (wpędzenie, wwożenie) świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwisko jest zakazane.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody miasta Poznania.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję odbywania targów, przetargów i pokazów świń hodowlanych i użytkowych, handlu domokrążnego świniami oraz pędzenia i puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Zezwalam na odbywanie targów urządzanych na Targowicy Miejskiej w Poznaniu.

§ 14.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świń".

§ 15.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu zagrożonego i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu z wyjątkiem Targowicy Miejskiej;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;

§ 16.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 10.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 17.

Wywóz świń z Targowicy Miejskiej w Poznaniu odbywać się może do rzeźni publicznej koleją pod warunkiem, że odnośne świnie przed ich załadowaniem do wagonu zostaną na koszt ich posiadacza zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 18.

Przekroczenie niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania karane będzie na zasadzie postanowień art. 98 wyżej wspomnianego rozporządzenia Prezydenta R. P. w trybie administracyjnym przy zastosowaniu dekretu z dnia 16 listopada 1945 o podwyższeniu grzywień kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karą aresztu do 1 miesiąca i grzywną do 10.000,— zł, albo jedną z tych kar.

Prezydent Stoł. Miasta Poznania:
(—) Sroka.

270

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO RAWICKIEGO

z dnia 26 sierpnia 1947 r.

w sprawie uchylenia zarządzenia dot. zwalczania pomoru świń.

W związku z wygaszeniem pomoru świń w zagrodzie ob. Tyrakowskiego Ignacego z Jutrosina uchylam moje zarządzenie z dnia 1-go sierpnia 1947 r. w sprawie zwalczania tej choroby.

(—) Piotr Frączek,
Starosta Powiatowy Rawicki.

271

OGŁOSZENIE STAROSTY POW. KĘPIŃSKIEGO

z dnia 8 sierpnia 1947 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam Helenę Nikodem z Ostrzeszowa, ulica Gen. Sikorskiego, której miejsce pobytu obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Kępińskim, pokój Nr 2 jest do odebrania nakaz karny z dnia 25 lipca 1947 roku Nr K. 603/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) Scholl.

272

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻNIŃSKIEGO

z dnia 28 sierpnia 1947 r.

w sprawie orzeczenia karnego.

Ob. Sporna Stanisława, właścicielka składu w Żninie, ul. Śniadeckich 16, skazana została orzeczeniem karno-administracyjnym z dnia 28 sierpnia 1947 r. nr K. 295/47 rej. na karę grzywny 500,— zł lub 5 dni aresztu za wykroczenie z § 1 rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 1946 r. w sprawie ograniczenia obrotu wyrobami cukierniczymi (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 158).

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Nowicki,
wicestarosta.

273

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KALISKIEGO

z dnia 8 września 1947 r.

dot. postępowania scaleniowego.

Starosta Powiatowy Kaliski na podstawie art. 36 § 59 p. 4 Ust. z dnia 31. 7. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 833/27) powiadamia o zamknięciu w dniu 5. 9. 1947 r. postępowania scaleniowego na obszarze wsi Mroczki Wielkie, gmina Staw, pow. Kaliskiego, zatwierdzonego prawomocnym orzeczeniem z dn. 21. 5. 1947 r.

Za Starostę Powiatowego:
(—) J. Karasiński,
wicestarosta.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

KOMUNIKAT IZBY SKARBOWEJ W POZNANIU.

Izba Skarbowa podaje do wiadomości, że Urząd Opłat Stemplowych w Poznaniu (Wały Batorego nr 5) został przemianowany na 7 Urząd Skarbowy w Poznaniu. Dotychczasowy zakres czynności tego Urzędu, dotyczący opłat skarbowych i podatku od nabycia praw majątkowych, nie uległ żadnym zmianom.

Dyrektor Izby Skarbowej:
(—) St. Dudowicz.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Unieważniam skradziony mi dowód tożsamości. Maria Gieblowa, Kępno, Armia Czerwona nr 49.

Zniszczona karta rej. Nr H. 45718 na samochód marki „Goliat", oraz prawo jazdy na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urz. Samoch. w Poznaniu na nazwisko Gradowski Wawrzyniec, zam. Poznań, Winogrady 53.

Zagubiono legitymację nr 12 103 na noszenie broni, wyst. przez Urząd Bezpieczeństwa w Poznaniu, na nazw. Kudlaszyk, Czesław, S. O. K. Poznań, Oddział Lotny.

Zagubiono książkę wojskową, wyst. przez R. K. U. Gniezno i pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urząd Samoch. w Poznaniu na nazwisko Nowaczyk Feliks, Słomowo, pow. Września.

Zagubiono kartę ewidencyjną na ciągnik marki „Deutz" Nr rejestr. H. 46-334, Nr podwozia 29 658, Nr silnika 606 838, wyst. przez Okr. Urząd Samoch. na nazw. Kazimierz Klatt, Poznań, ul. Makowa 9, m. 3.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 1655, wyst. przez Okr. Urząd Samochodowy w Poznaniu na nazwisko Jankowiak Marcin, Poznań, ul. Ostrowska nr 61.

Zagubiono kartę ewidencyjną na samoch. osobowy marki „D. K. W.", Nr rejestr. B. 59-655, Nr podwozia 3 034 325, Nr silnika 358 309/76, wyst. przez Okr. Urząd

Samoch. w Poznaniu dla Spółdzielni Skupu i Sprzedaży Zwierząt Rzeźnych i Hodowlanych w Międzychodzie.

Zagubiono kartę ewidencyjną na autobus marki Bising Nr rej. D. 59-184, Nr silnika 305 400 907, Nr podwozia 14 716, wyst. przez Okr. Urząd Samoch. w Poznaniu dla Miejsk. Pozn. Kolei Elektr. w Poznaniu.

Zagubiono kartę rejestr., wyst. przez R. K. U. Konin na nazw. Przybylak Franciszek, wieś Janówiec, gm. Stare Miasto, pow. Konin.

Zagubiono dwie deklaracje wierności Nr Nr I. dz. X 1-38/1390 i 1389, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu na nazw. Düsterchöft Jadwiga i Elżbieta, zam. Poznań, Maszynowa Nr 5, m. 2.

Skradziono legitymację służbową Zarządu Miejskiego i uprawniającą do ulgi komunikacyjnej na Nr 1595, oraz Związku Zaw. Prac. Sam. Nr 417 na nazw. Cyraniak Helena, Poznań, Żupańskiego 3/4.

Zagubiono kartę rejestracyjną Nr 2689/99. wyst. przez R. K. U. Jarocin, oraz tymczasowy dokument konia Nr 755, wyst. przez Zarząd Gminy Kotlin na nazw. Macioszczyk Franciszek, Tabianów, p-ta Kowalew, pow. Jarocin.

Zagubiono kartę rejestracji wojskowej, wyst. przez R. K. U. Kalisz, oraz dowód osobisty, wyst. przez Zarząd Gminny Swiniec, na nazw. Mieczysław Cebula, zam. w kol. Głogowiec, gm. Swidnice, pow. Turek.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 542 na nazw. Szymański Stanisław, zam. Kramsko Stare, Babimost, pow. Wolsztyn.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Białymstoku w r. 1930 na nazw. Kasperowicz Jan, zam. Gorzów, ul. Cegielskiego 6.

Zagubiono legitymację służbową Nr 1992, wystawioną przez Izbę Skarb. w Poznaniu, na nazw. Zyskowski Feliks, Poznań, Nad Wierzbakiem 25 — 2.

Zagubiono legitymację służbową Nr 4207. wyst. przez Urząd Wojew. Poznański na nazw. Janina Partasińska, Poznań, Wiśniowa 73.

Zagubiono legitymację służbową, wyst. przez Urząd Wojew. Poznański na nazw. Joanna Radojewska, Rawicz, Wały Poniatowskiego 11.

Skradziono dokumenty wojskowe, wyst. przez R. K. U. w Jarocinie na nazw. Konstanty Zegar, ur. dnia 11. 10. 1912 r., zam. w Rusku, pow. Jarocin.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, dowód rejestracji motocyklu marki Zundapf Nr rejest. N. 58-370, wyst. przez Okr. Urząd Samoch. w Poznaniu, legitymację Ubezpieczalni Społecznej w Grodzisku, oraz dowód rejestr. wojsk., wyst. przez R. K. U. Kościan na nazw. Olszak Feliks, Kościan, ul. Św. Ducha 7, m. 2.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazw. Krause Stanisław, Januszkowo, pow. Żnin.

Zagubiono kartę ewidencyjną na motocykl Nr rejestr. H. 52-57, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu na nazw. Stolarski Stefan, Rogowo, pow. Żnin.

Zagubiono kartę ewidencyjną samochodu osobowego Nr rej. H. 55-081, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu na nazw. Jaskowski Stefan, Rawicz, Rynek 20.

Zagubiono legitymację służbową, wyst. przez Wydział Powiat. w Krotoszynie, legitymację Straży Pożarnej, zaświadczenie na Medal Niepodległości i Zwycięstwa, zaświadczenie na Medal Grunwaldu oraz pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu na nazw. Wawrzyniak Roman, zam. w Krotoszynie, ul. Zdunowska 27.

Zagubiono w pociągu na odcinku Zbąszyń—Buk dowód tożsamości konia na nazw. Chudy Stanisław, Wielkawieś, wydany przez Zarząd Gminny w Buku.

Zagubiono wykaz osobisty, wyst. przez okupanta i książeczkę wojskową, wyst. przez R. K. U. w Kaliszu, na nazwisko Józef Kowalski, ur. 19. 11. 1909 r., zamieszkały w Chrustach, p-ta Lisków koło Kalisza.

Zagubiono legitymację służbową oraz zniżkę kolejową, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu oraz legitymację Związku Naucz. Polskiego Nr 30 244 na nazw. Pospieszyńska Aniela, Poznań, Senatorska 15.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

320

Zg. 44/47. Władysława Warguła z Kiszewa wniosła podanie o uznanie za zmarłego jej męża Jana Wargułę, ur. 7 maja 1899 w Żukowie, powiatu obornickiego, syna Klemensa i Katarzyny z. d. Biednej, rolnika, zamieszkałego ostatnio w Kiszewie i twierdzi, że tenże dnia 29. 8. 1939 powołany został do policji pomocniczej wojskowej do Obornik, skąd z chwilą wybuchu działań wojennych wyruszył na front i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się Jana Wargułę, aby w ciągu dni 90 zgłosił się w niżej podpisanym Sądzie, pokój Nr 7, gdyż w innym razie może być uznany za zmarłego.

Nadto wzywa się wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o Wargule, aby o nich doniosły Sądowi.

Oborniki, dnia 23 sierpnia 1947. — Sąd Grodzki.

321

Teresa Balcerek z Jaracza, powiat Oborniki, złożyła podanie o uznanie za zmarłego jej męża Jana Balcerek, ur. 30. 12. 1886 w Kąkolewie powiat Grodzisk, syna Walentego i Józefy z d. Walęciak, z zawodu st. post. P. P., zamieszkałego ostatnio w Damidówka, Gminy Kniachinin, powiat Dubno i twierdzi, że z chwilą rozpoczęcia działań wojennych w dniu 1 września 1939 został ewakuowany i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się Balcerka Jana, aby w ciągu 3 miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia zgłosił się w niżej podpisanym Sądzie, pokój Nr 7, gdyż w innym razie może być uznany za zmarłego.

Nadto wzywa Sąd wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o zaginionym, aby o nich doniosły Sądowi.

Oborniki, dnia 28 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

322

Obywatelka Helena Przybylska z Sepna, powiat Oborniki, złożyła podanie o uznanie za zmarłego jej męża Andrzeja Przybylskiego, ur. 5. 11. 1900 w Rogierówku, powiat Poznań, syna Jakóba i Antoniny z domu Jagodzińskiej, który miał ostatnie swoje miejsce zamieszkania w Sepnie, powiat Oborniki.

W podaniu swoim twierdzi, że dnia 24. 8. 1939 r. został zmobilizowany, wcielony do Obrony Narodowej w Obornikach, poczem w dniu 1. 9. 1939 wyruszył na front i że odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się Przybylskiego, aby w ciągu 3 miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia zgłosił się w niżej podpisanym Sądzie, gdyż w innym razie może być uznany za zmarłego. Nadto wzywa Sąd wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o Przybylskim, aby o tym doniosły Sądowi.

Oborniki, dnia 27 sierpnia 1947. — Sąd Grodzki.

323

Zg. 41/47. Marianna Dolniak z Szymankowa złożyła w Sądzie tutejszym podanie o uznanie za zmarłego jej męża Franciszka Dolniaka, ur. 21. 1. 1895 w Cieślach, syna Michała i Michaliny z d. Krawczyk, zamieszkałego ostatnio w Szymankowie.

W podaniu swoim twierdzi, że mąż jej w maju 1940 aresztowany został przez niemców, osadzony w obozie koncentracyjnym Dachau, a następnie w Mauthausen i że od roku 1944 wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się Dolniaka, aby w ciągu 3 miesięcy od niniejszego ogłoszenia zgłosił się w niżej podpisanym Sądzie pokój Nr 7, gdyż w innym razie może być uznany za zmarłego.

Nadto wzywa Sąd wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości, aby o nich doniosły Sądowi.

Oborniki, dnia 4 września 1947. — Sąd Grodzki.

324

II. Zg. 44/47. Rozalia Appelt z Pobiedzisk zgłosiła wniosek o uznanie za zmarłego męża swego Stanisława Juliusza Appelta, robotnika, zamieszkałego ostatnio w Pobiedziskach, urodzonego 26. 2. 1886 r., syna Juliusza i Rozalii z d. Paetzold.

Wymieniony został wywieziony do Niemiec na roboty i pracował w Essen, gdzie dnia 26 marca 1944 r. podczas bombardowania miasta zaginął, gdyż od tej chwili niema o nim żadnej wiadomości.

Zaginionego Stanisława Juliusza Appelta wzywa się, aby najpóźniej w ciągu 4 miesięcy od niniejszego ogłoszenia zgłosił się w podpisanym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie doniosły o nich Sądowi.

Pobiedziska, dnia 12 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

325

Zg. 43/47. Jakób Dembiński, zamieszkały w Trzemesznie, powiatu mogileńskiego wniósł o uznanie za zmarłego syna Ignacego Dembińskiego, urodzonego 1-go stycznia 1902 r. w Gębarzewie, powiatu gnieźnieńskiego, syna Jakóba Dembińskiego i tegoż żony Agnieszki z domu Kędziora, kawalera, rzym.-kat., kowala, ostatnio zamieszkałego w Trzemesznie.

Według zapodań wnioskodawcy, wyżej wymieniony został w roku 1944 zabrany do obozu koncentracyjnego w Gross-Rosen i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Sąd Grodzki wzywa zaginionego, aby w terminie do dnia 19 lutego 1948 r. godziny 10-tej przed południem zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 4 września 1947 r. — Sąd Grodzki.

326

II. Zg. 45/47. Julia Kaźmierczak z Pomarzanek, pow. poznański wniosła o uznanie za zmarłą siostrę swoją Teresę Jęczmionka z domu Kaźmierczak, żonę rolnika, zamieszkałą ostatnio w Stęszewicach pow. poznański, urodz. dnia 16. 10. 1910 r., córkę Ignacego i Anny z d. Matuszewska małż. Kaźmierczaków. Wymieniona została 7. 12. 1943 r. aresztowana i osadzona w obozie koncentr. w Oświęcimiu w Bloku 30. B. II. E. i nosiła numer 62 616. Od grudnia 1944 r. nie ma o niej żadnej wiadomości.

Zaginioną Teresę Jęczmionka wzywa się, aby w terminie trzech miesięcy od niniejszego ogłoszenia zgłosiła się w podpisanym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznaną za zmarłą.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionej, aby w powyższym terminie doniosły o nich Sądowi.

Pobiedziska, dnia 22 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

327

Zg. 45/47. Kazimiera Nowaczykowa, zamieszkała w Zieleniu-Wybudowanie, powiatu mogileńskiego wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Marcelego Nowaczyka, urodzonego 1 maja 1906 r. w Zieleniu, powiatu mogileńskiego, syna Józefa Nowaczyka i tegoż żony Antoniny z domu Domańska, młynarza, ostatnio zamieszkałego w Zieleniu.

Według zapodań wnioskodawczyni wyżej wymieniony przebywał ostatnio na pracach przymusowych w miejscowości Sternpbeck-Mühle, skąd w roku 1945 został aresztowany przez gestapo i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie do dnia 15 lutego 1948 r. godziny 9-tej przed południem zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 4 września 1947 r. — Sąd Grodzki.

328

Zg. 112/47. Leokadia Budnik z Wągrowca wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Jana Budnika, urodzonego 8 grudnia 1907 r. w Janówcu, powiat Żnin, syna Władysława i Marianny z d. Szkudlarska, robotnika, ostatnio zam. w Wilhelmshafen (Niemcy), który po ucieczce do Niemiec przyjął obywatelstwo niemieckie i prawdopodobnie podczas działań wojennych przeciwniemieckich na początku 1945 roku zaginął.

Wzywa się wyżej wymienionego, aby w ciągu 3 miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wszystkie osoby, które by cośkolwiek o śmierci lub miejscu pobytu wyżej wymienionego wiedziały, są zobowiązane o powyższym niezwłocznie donieść tut. Sądowi.

Wągrowiec, dnia 19 sierpnia 1947. — Sąd Grodzki.

329

Ns. 165/47. Stanisław Gapiński z Rgielska, powiat Wągrowiec, wniósł o umorzenie hipoteki zapisanej na nieruchomościach Rgielsko wykaz L. 27 i 47 w dziale III pod L. wpisu 4 wzgl. 8 w wysokości 1.000 zł w złocie bez odsetek na rzecz Stanisława Kaźmierczaka, ostatnio zam. w Rgielsku.

Na zasadzie art. 23 dekr. o post. niesp. w zakresie prawa rzeczowego wzywa się niniejszym zapisanego właściciela, by w terminie sześciomiesięcznym od dnia niniejszego ogłoszenia zgłosił swe prawa i złożył oświadczenia co do żądania wniosku, gdyż w przeciwnym razie hipoteka może być umorzona.

Wągrowiec, dnia 1 lipca 1947. — Sąd Grodzki.

ZAPISY W REJESTRZE MAJĄTKOWYM

126

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 26 czerwca 1947 r. na stronie 2874, że małżonkowie Furmaniak Józef, rolnik w Śniatach i Jadwiga z domu Moczyńska, kontraktem notarialnym z dnia 11 stycznia 1947 r. Nr 10 Rep. notariusza Ostrowicza w Śmiglu umówili ogólną wspólność majątkową w myśl dekretu z dnia 29. 5. 1946 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 31, poz. 196).

Śmigiel, dnia 25 czerwca 1947 r. — Sąd Grodzki.

127

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 30 lipca 1947 r. na stronie 2875, że małżonkowie Strugała Jan, rolnik w Śniatach i Pelagia z domu Menzel, kontraktem notarialnym z dnia 10 czerwca 1938 r. Nr 436 Rep. notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Śmigiel, dnia 28 lipca 1947 r. — Sąd Grodzki

128

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Sądu Grodzkiego w Wieleniu n/Not. — R. M. 110 wpisano dnia 21 sierpnia 1947 r., że Andrzej Piątek, rolnik i tegoż żona Weronika Piątkowa z domu Cebernikówna, oboje zamieszkali w Kamienniku, pow. Czarnków, umową notarialną z dnia 20 maja 1937 r. — Rep. not. Nr 36/37 not. Galeńskiego w Wieleniu n/Not. — ustanowili ogólną wspólność majątkowo-małżeńską, której dalsze trwanie po śmierci jednego z małżonków ustaje.

Wieleń n/N., dnia 21 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

129

5 R. M. 2308. W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod Nr R. M. 2308, że rolnik Stanisław Jaśkowiak i żona jego Małgorzata z domu Kwadów, oboje z Wiatrowa, powiat Wągrowiec, kontraktem z dnia 2 listopada 1938 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Wągrowiec, dnia 13 października 1945 r. — Sąd Grodzki.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 45,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 8,— zł; prenumerata za III kwartał 300,— zł. Cena za pojedynczy egzemplarz 50,— zł.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1 w Poznaniu, Składowa 3 — 1772/47

K-32726